

nitivus nominis nihilum, ut vel ex unius Persij testimonio jam adducto liquere potest. Notat vero *nibili*, idem quod *nullius pretij*. Sic *nibili* homo passim apud Comicos est homo nullius valoris, vappa, nebulo. qualis à Græcis eleganter vocari solet μάταιος. Glossarium: μάταιος, *inanis, cassus, varius, nebulo*. *Nibili servus*, habes apud Plantum Mænech. 5. 6. Speciatim *homo nibili* est is, qui castratus est, aut, ut Phædrus loquitur, *qui corpus amisit*. Plaut. sub finem Mil. Glor. *Loquere: nondum nibili factus*. De qua locutione consulendus doctissimus Rigaltius ad Phædrum in accurata illa digressionem de Eunuchis. *Nibili* vero *pendere, ducere, facere*, eodem modo dicitur atque *floci facere, & flocci pendere*: nemo vero dixerit *floci* esse adverbium. Nec *nihil*, quod est indeclinabile, dixerim esse adverbium: quanquam sæpe transit in adverbium, atque pro *non* accipitur, prout vel ex uno Plautoliquet: & tum fortassis significationem auget & intendit. Ut, *Nihil me fallis*, efficacius est, ac si dicas, *me non fallis*, atque idem esse videtur, ac si dicam *prorsus non me fallis*. Quid vero intersit inter *nihil* & *nil* ratione usus, docet Servius ad lib. 6. Æneid. *Si pars (inquit) sequens orationis à vocali inchoët, nihil dicimus, ut Heu nihil invitis fas quemquam fidere divis. Si autem à consonanti inchoet, nil ponimus. ut Iuvenalis, Nil tale expectes: emit sibi multa, videmus. Hæc Servius. A nihilo iterum descendit nihilo, nominandi casu,*